

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปี พ.ศ. 2505 วนิดา นีโลคม, ม.ล.ศุภ ชุมสาย และ สวัสดิ์ ประทุมราช ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การสำรวจสภาวะผู้สำเร็จปริญญาตรีวิชาการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2497-2503" มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบผลการปฏิบัติงานและความเป็นอยู่ของผู้สำเร็จ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม หรือแก้ไขการสอน ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังบัณฑิต จำนวน 1,743 ราย ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปทุมวัน และ บางแสน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2497-2503 และส่งแบบสอบถามไปยังคณาจารย์ของบัณฑิตแต่ละคน ผลการวิจัยปรากฏว่า บัณฑิตได้ทำงานเกี่ยวกับการสอนในสถานศึกษาต่าง ๆ มีความมั่นคงในอาชีพ สามารถนำหลักการที่ได้จากการศึกษาไปปฏิบัติจริง และมีความพอใจในหน้าที่รับผิดชอบ¹

ในปี พ.ศ. 2514 เสริมจิต ชูพินิจ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การสำรวจการทำงาน ของบัณฑิตสาขาบริหารการศึกษา" โดยส่งแบบสอบถามไปยังบัณฑิตสาขาบริหารการศึกษา 519 คน พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่เป็นข้าราชการทำงานด้านบริหาร สังกัดกรมวิสามัญ

¹ วนิดา นีโลคม, ศุภ ชุมสาย, ม.ล. และ สวัสดิ์ ประทุมราช, "การสำรวจ สภาวะผู้สำเร็จปริญญาตรีวิชาการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2497-2503," คณะวิจัยการ ศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2505.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และกรมการฝึกหัดครู ตามลำดับ บัณฑิตมีความเห็นว่ วิชาความรู้ที่ได้จากการศึกษาในสาขาวิชาบริหารการศึกษา สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติ งานพอประมาณ และเห็นว่าควรมีการปรับปรุงคุณภาพ และปริมาณของผู้สอน ตลอดจนการ สอนควร เน้นการปฏิบัติไ้มากกว่าทฤษฎี ¹

การวิจัยในแนวนั้น วิไลวรรณ เจริญพงษ์ ได้ทำการติดตามผลการปฏิบัติงานของ บัณฑิตครูศาสตร์ โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่าในการปฏิบัติงาน 6 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ความสามารถพิเศษ วิธีสอน บุคลิกภาพ มนุษย-สัมพันธ์ และทัศนคติต่ออาชีพครู โดยให้บัณฑิตครูศาสตร์ เป็นผู้ประเมินความสามารถของตนเอง และผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ประเมินความสามารถของบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่สอน ตามวิชาเอก และวิชาโทที่ได้เรียนมา บัณฑิตแต่ละรุ่น แต่ละสาขาวิชามีความสามารถในการ ปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน และบัณฑิตมีความพอใจในความสามารถของตนเอง ²

ในปี พ.ศ. 2505 เติ๋ยง พัฒนพิชัย ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การส่งเสริมฐานะ ครูของคุรุสภา" โดยทำการศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่รับผิดชอบ และ สังเกตการปฏิบัติงานส่งเสริมวิทยฐานะครู ซึ่งปฏิบัติโดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน เลขาธิการ คุรุสภา ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานในการส่งเสริมฐานะครูของคุรุสภาเป็นประโยชน์ ต่อครูโดยทั่วไป แต่วิธีการปฏิบัติยังมีสิ่งที่น่าสนใจอยู่หลายประการ คือ งานที่ปฏิบัติไม่

¹ เสริมจิต ชูพินิจ, "การสำรวจการทำงานของบัณฑิตสาขาบริหารการศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ-มหาวิทยาลัย, 2514).

² วิไลวรรณ เจริญพงษ์, "การติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตครูศาสตร์," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณมหา วิทยาลัย, 2515).

กระจายทั่วถึงกัน ส่วนใหญ่อยู่ในส่วนกลางทำให้ส่วนกลางได้รับประโยชน์มากกว่า สำหรับ
 ด้านวิชาการ เช่น การจัด อ.ศ.ร. จัดบางจังหวัด ครูส่วนมากต้องเดินทางไปยังศูนย์อบรม
 ซึ่งจำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่าย ทำให้ครูที่มีภาระทางครอบครัว ไม่อาจมารับการอบรมได้¹

ในปี 2507 ทิวรรณ สุวรรณช่าง ได้ทำการวิจัย เรื่อง "การสำรวจครู
 โรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดชลบุรี" ครูส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า เหตุผลที่ศึกษาหาความรู้
 เพิ่มเติมก็เพื่อหาความรู้ก้าวหน้าในอาชีพครู และมีครูร้อยละ 39 มีความต้องการในเรื่อง
 ต่าง ๆ คือ การศึกษาต่อ สวัสดิการในการไปอบรม โดยทางโรงเรียนออกค่าใช้จ่าย ความ
 ต้องการที่อยู่อาศัย ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจะ
 ได้มีการส่งเสริมวิทยฐานะให้มากขึ้น เพื่อครูจะได้มีวุฒิสูงขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น และลดค่า-
 บริการในการเข้ารับการอบรมพิเศษวิชาครู²

ปี พ.ศ. 2508 สายสวาท เมทะนี ทำการสำรวจความคิดเห็นของครูใน
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และบริการของคุรุสภา พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การ
 จัดบริการด้านความรู้ และการจัดอบรม อ.ศ.ร. อยู่ในระดับเพียงพอ³ และในปีเดียวกันนี้
 สนิทศักดิ์ สนิทศักดิ์ ได้ทำการสำรวจความต้องการของสมาชิกคุรุสภา เฉพาะข้าราชการ
 ครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือจากคุรุสภา

¹ เปตียง พັນพิชัย, "การส่งเสริมฐานะครูของคุรุสภา," (วิทยานิพนธ์ปริญญา
 มหาบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2505).

² ทิวรรณ สุวรรณช่าง, "การสำรวจครูในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดชลบุรี,"
 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507).

³ สายสวาท เมทะนี, "การสำรวจความคิดเห็นของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 ด้านความรู้และบริการของคุรุสภา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2508).

ทุกด้าน สำหรับความทองการให้ช่วยเหลือในเรื่องการศึกษาหาความรู้ สมาชิกร้อยละ 69.14 ทองการให้ครูสภาเปิดโอกาสให้สมาชิกได้เข้ารับการอบรมตามความทองการ สมาชิกร้อยละ 83.48 ทองการให้ครูสภาเพิ่มจำนวนบุคลากรศึกษาต่างประเทศให้มากขึ้น¹

ต่อมาในปี 2510 นิตยา อธิพนันท์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของครูในจังหวัดศรีสะเกษที่มีทองงานและบริการที่ครูสภาให้แก่สมาชิก" โดยส่งแบบสอบถามครู 7 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า สำหรับทางคานการส่งเสริมความรู้ของสมาชิกนั้น สมาชิกเห็นว่า การจัดการอบรม อ.ศ.ร. ให้ประโยชน์คณข่างมาก² ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ บุญเรือน มากบุญ ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูในภาคเหนือที่มีทองบทบาทและกิจกรรมของครูสภา" ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่ครูตอบว่าจัดได้ดี และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การจัดการอบรม อ.ศ.ร.³ การวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ และทำในปีเดียวกัน ซึ่งทำในภาคกลาง โดย พูลสุข ศรีบริรยงค์ คือ การสำรวจความคิดเห็นของครูในภาคกลางที่มีทองบทบาทและกิจกรรมของครูสภา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำการให้ความสำคัญทองการจัด อ.ศ.ร. มากที่สุด⁴

¹ สนิทศักดิ์ สนิทศักดิ์, "การสำรวจความทองการของสมาชิกครูสภา เฉพาะข้าราชการครูในจังหวัดพระนคร," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2508).

² นิตยา อธิพนันท์, "ทัศนคติของครูในจังหวัดศรีสะเกษที่มีทองงานและบริการที่ครูสภาให้แก่สมาชิก," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2510).

³ บุญเรือน มากบุญ, "ความคิดเห็นของครูในภาคเหนือที่มีทองบทบาทและกิจกรรมของครูสภา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2520).

⁴ พูลสุข ศรีบริรยงค์, "ความคิดเห็นของครูในภาคกลางที่มีทองบทบาทและกิจกรรมของครูสภา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2520).

โกวิท สุรัสวดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูในภาคใต้ที่มีต่อบทบาทและกิจกรรมของครูสภา" สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ ครูในภาคใต้ส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้รับความสะดวกในการรับทราบข่าวจากครูสภา ลักษณะงานด้านวิชาการ ลักษณะงานด้านสวัสดิการ ลักษณะงานด้านการบริหารบุคคล แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และคณะกรรมการข้าราชการส่วนจังหวัดมีประโยชน์น้อย ดังนั้นครูในภาคใต้จึงขอรับบริการทางด้านวิชาการน้อยครั้ง สำหรับงานด้านสวัสดิการ และงานด้านบริหารงาน แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และคณะกรรมการข้าราชการส่วนจังหวัด ไม่เคยขอรับบริการเลย งานต่าง ๆ ทั้ง 3 ด้านที่ครูสภาจัดบริการแก่ครูซึ่งมีทั้งหมด 51 รายการ ปรากฏว่า มีครูในภาคใต้ไม่ทราบว่า ครูสภาได้จัดบริการทุกงาน แต่ละงานมีจำนวนครูที่ไม่ทราบมากน้อยต่างกัน ครูในภาคใต้ส่วนใหญ่ (ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 61.48) มีความต้องการให้ครูสภาแก้ไขปรับปรุงจัดบริการงานด้านวิชาการ งานด้านสวัสดิการ งานด้านการบริหารบุคคล แทนคณะกรรมการข้าราชการส่วนจังหวัดให้มากขึ้น¹

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีความสอดคล้องกันในแง่ของการจัดการอบรมเพื่อการศึกษา ระหว่างปีภาคเรียนฤดูร้อน แสดงว่าครูจำนวนมากให้ความสำคัญและสนใจในการอบรม อ.ศ.ร. เป็นอันมาก และเข้ารับการอบรมเป็นจำนวนมากซึ่งพอจะคาดได้ว่าการจัดอบรมจะต้องได้รับความสำเร็จ และโดยผลในการปรับปรุงความรู้ด้านต่าง ๆ ที่เข้ารับการอบรม วิชาชุดพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจ และมีผู้เข้ารับการอบรมเป็นจำนวนมาก และผู้ที่ผ่านการอบรมจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทางด้านพลศึกษาพอสมควรที่จะสามารถนำไปจัดพลศึกษาในโรงเรียนที่ตนสอนอยู่ การจัดและการสอนพลศึกษาย่อมต้องมีปัญหาและอุปสรรคอยู่บ้าง ดังนั้นผู้ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร ซึ่ง สุรัสวดี ทรัพย์จางค์ ได้ทำไว้ในปี พ.ศ. 2513 โดยใช้แบบ

¹โกวิท สุรัสวดี, "ความคิดเห็นของครูในภาคใต้ที่มีต่อบทบาทและกิจกรรมของครูสภา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521).

สอบถามครูที่สอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โรงเรียนสังกัดเทศบาล โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดพระนคร รวม 140 โรงเรียน จำนวน 270 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาประจำชั้นเป็นผู้สอน การดำเนินการสอนขาดหลักวิธีการที่ถูกต้อง ขาดอุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวก และครูพลศึกษามีไม่พอ¹

ต่อมาในปี พ.ศ. 2516 วิโรจน์ มุทุกันต์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามกับครูประจำชั้นด้วยครูที่มีวุฒิพลศึกษา 68 คน และไม่มีวุฒิพลศึกษา 84 คน พบว่า ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร คือมีครูพลศึกษาไม่เพียงพอ ใช้ครูประจำชั้นสอน ชั่วโมงการสอนของครูมีมากเกินไป ครูสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวก ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร นักเรียน การสอนในชั่วโมง ผู้ปกครองนักเรียน และพลศึกษานิเทศก์ ครูสอนพลศึกษาแต่ละกลุ่มประสบปัญหาปานกลาง แต่ครูไม่มีวุฒิพลศึกษาประสบปัญหามากกว่าที่มีวุฒิพลศึกษา²

ในการศึกษาเรื่องปัญหาในการจัดพลศึกษาที่ ชนะ แสงงาม ได้ทำไว้ คือ "การศึกษาปัญหาการจัด และบริหารพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดอุบลราชธานี" พบว่า การสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้ครูประจำชั้น ซึ่งไม่มีวุฒิทางพลศึกษา

¹ สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์, "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

² วิโรจน์ มุทุกันต์, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

และมีความเข้าใจทางด้านพลศึกษาน้อย ครูส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรม หรือสัมมนาทาง
 ด้านพลศึกษา และครูส่วนใหญ่เห็นว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้
 พัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ¹

ในปี พ.ศ. 2521 ปิยวรรณ เพ็ญสุภา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและ
 การสอนพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย" ผลการวิจัย
 พบว่า ส่วนใหญ่ขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ครูที่สอนส่วนใหญ่เป็นครูประจำชั้น ซึ่งไม่มีวุฒิ
 ทางพลศึกษา และมีความเข้าใจทางด้านพลศึกษาน้อย และประสบปัญหาในการจัดพลศึกษา
 มากกว่าครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ² สำหรับในต่างประเทศ ในปี ค.ศ. 1950 มอร์แกน
 (Morgan) ได้เขียนบทความเรื่อง "ครูในฐานะผู้นำคนสำคัญ" (The Teachers as
 a Special Leader) มีความเห็นว่าครูแต่ละคนมีหลักการ และวิธีสอนแตกต่างกัน โดยเฉพาะ
 ครูที่สอนวิชาพลศึกษาต้องใช้เทคนิค และความสามารถพิเศษในการที่จะทำให้นักเรียนเกิด
 พัฒนาการไปในทางที่ดี และถูกต้องได้ ถึงแม้ว่าครูผู้สอนจะเลือกวิธีการสอน และเนื้อหาวิชา
 ที่เหมาะสมแล้ว ยังทำการสอนไม่ได้ผล ³

007346

¹ ชนะ แสงงาม, "การศึกษาปัญหาการจัดและบริการพลศึกษาในโรงเรียนระดับ
 ประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดอุบลราชธานี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ, 2519).

² ปิยวรรณ เพ็ญสุภา, "ปัญหาการจัดและการสอนพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัด
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 2521.

³ Joy Elner Morgan, "The Teachers as a Special Leader," Journal
 of Health, Physical Education and Recreation, 16 (December, 1950),
 pp. 18-20.

ในปี ค.ศ. 1951 มีการประชุมสัมมนาระดับชาติเกี่ยวกับ "พลศึกษาสำหรับเด็ก ในระดับประถมศึกษา" สรุปได้ว่า ความแตกต่างของคุณลักษณะของผู้สอนย่อมนำมาซึ่งความแตกต่างของความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของเด็กที่ได้รับการศึกษาจากครูผู้สอนแต่ละคน ความสำเร็จในการสอนขึ้นอยู่กับครูผู้สอน และโดยสรุปเกี่ยวกับบุคลิกของครูผู้สอนไว้ว่า

1. มีความสามารถในการสอนและเป็นผู้นำของเด็ก
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเจริญเติบโต และการเรียนรู้ของเด็ก สามารถนำความรู้ทั้งสองไปใช้ในการสอนได้
3. มีบุคลิกและทรวดทรงดี มีความสามารถเกี่ยวกับกิจกรรมสันนาการ
4. มีความเข้าใจและสนใจเด็ก
5. มีนิสัยรักเด็กอย่างแท้จริง
6. มีอนามัยดี เป็นคนร่าเริงยิ้มแย้มแจ่มใส มีทัศนคติที่ดี มีอารมณ์หนักแน่น สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้
7. มีความสามารถปรับตัวเข้ากับเด็กได้¹

ในปี ค.ศ. 1963 สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันนาการระหว่างชาติ (ICHPER) ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับเรื่องพลศึกษากับการจัดเกมเล่นในหลักสูตรโดยส่งแบบสอบถามไปยังสมาชิกของสมาคม จำนวน 106 ประเทศ ได้รับกลับคืน 48 ประเทศ พบว่า ผู้ตอบได้เน้นปัญหาสำคัญของการพลศึกษาได้ 2 ประการ คือ

1. ความต้องการในคณาบุคลากรที่จะสอนวิชาพลศึกษา
2. ความต้องการเกี่ยวกับสถานที่ที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษา

1

The National Conference on Physical Education for Children of Elementary School Age and the Athletic Institute, "A Report of the National Conference on Physical Education for Children of Elementary School Age," The Athletic Institute (Washington D.C., 1951), p. 29.

ปัญหาอื่น ๆ ที่รองลงมา ได้แก่

1. ความต้องการเกี่ยวกับอุปกรณ์
2. ความช่วยเหลือทางการเงิน
3. ความเข้าใจที่ถูกต้องของประชาชนต่อการพลศึกษา¹

ทศมาในปี ค.ศ. 1965 ดอนนา โจ เวอร์คแมน (Donna Jo Workman)

ทำการเปรียบเทียบผลการสอนทักษะระหว่างครูพลศึกษาและครูประจำชั้น ในหัวข้อเรื่อง "การเปรียบเทียบการสอนทักษะของนักเรียนซึ่งสอนโดยครูพลศึกษากับครูประจำชั้น" โดยการคัดเลือกนักเรียนจาก 18 โรงเรียน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 200 คน มาทดสอบพบว่า กลุ่มที่เรียนกับครูพลศึกษา มีความสามารถดีกว่ากลุ่มที่เรียนกับครูประจำชั้น² อันอาจจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า ครูที่มีความรู้ทางด้านพลศึกษาสามารถจัดบทเรียนได้น่าสนใจ และมีประสิทธิภาพดีกว่า ซึ่งอาจมีปัจจัยอย่างอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังที่ เจมส์ และ เวบบ์ (James and Webb) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาพบว่า ความสนใจของนักเรียนขึ้นอยู่กับการวางแผนการสอนของครู ความสามารถในการจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสนใจของเด็ก ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ครูพลศึกษา ควรมีการวางแผน

¹ ICHPER "Questionnaires Report Part I: Physical Education and Games in the Curriculum," in ICHPER Washington D.C., 1963, p. 36.

² Donna Jo Workman, "A Comparison in Selected Skills of Children Taught by the Physical Education Specialist and those Taught by Classroom Teacher," Dissertation Abstract International. Vol.20, No.5, 1965, p. 2581-A.

การสอน จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสนใจ และความต้องการของเด็ก¹ การวิจัยเกี่ยวกับการสอน ซึ่ง นอคเคน (Nokken) ได้วิจัยเรื่อง "ทัศนคติของครูประจำชั้นที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามครูประจำชั้นที่สอนวิชา พลศึกษา 361 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ครูส่วนใหญ่เห็นว่าวิชาพลศึกษา มีความสำคัญในการจัดประสบการณ์ให้แก่ นักเรียน
2. การสอนวิชาพลศึกษาควรจะให้ครูพิเศษ และมีวุฒิพลศึกษาเป็นผู้สอน
3. เป็นที่ยอมรับกันว่าครูที่มีอายุน้อย จะสอนพลศึกษาได้ดีกว่าครูที่มีอายุมากกว่า
4. ครูชาย ยอมรับว่า มีความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษามากกว่าครูหญิง
5. ชั่วโมงสอน พลศึกษา และเวลาสำหรับจัดกิจกรรมพลศึกษา มีน้อยเกินไป
6. การสอนกิจกรรมประเภทโลดโผน การเล่น ห้อยโหน การต่อสู้ กรีฑา ประเภทลู ลาน ครูส่วนมากมีความสามารถในการสอนได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร
7. อุปสรรคในการสอนวิชาพลศึกษา คือไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน และไม่สามารถแต่งชุดฝึกได้ ขาดสถานที่สำหรับเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา²

ในปี ค.ศ. 1964 เทเลอร์ และ วอลเตอร์ (Taylor and Walter) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการวางแผนการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามครูพลศึกษาและ ครูใหญ่ โรงเรียนที่อยู่ในเมืองและนอกเมือง พบว่า ร้อยละ 79 ใช้ครู

¹ James J. Myrle and M. Ida, "Why Girls "Sit Out" During Physical Education Lesson: An Investigation:" The Physical Educator, 57(November, 1965): 75:81.

² Orlow Peter Nokken, "Elementary Teachers Attitude and Practices Relating to Physical Education," Dissertation Abstracts International. 32 (1972); 376-A.

ประจำชั้นสอนพลศึกษา ร้อยละ 2 ไม่มีการสอนพลศึกษา โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่จะมีการวางแผนการสอน จำนวนครูพลศึกษาไม่เพียงพอ และศึกษานิเทศก์ไม่ให้ความช่วยเหลือ¹ การวิจัยอีกเรื่องหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันของครูที่มีความรู้ทางด้านพลศึกษา กับครูที่ไม่มีวุฒิทางด้านพลศึกษาในการจัดการเรียนการสอนคือ ในปี ค.ศ. 1969 ซิลเวสเตอร์ (Silvester) ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม ผู้บริหารโรงเรียน 172 คน พบว่า ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาส่วนใหญ่จะปล่อยให้ให้นักเรียนเล่นตามลำพัง เพราะไม่มีหลักการและวิธีสอน ครูที่จบทางพลศึกษาโดยตรงจะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา² สำหรับในด้าน การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ไลมี กริฟฟิน (Griffin) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนิสิตชายในมหาวิทยาลัย" พบว่า สถานที่สำหรับการจัดสอนพลศึกษายังไม่เพียงพอ สิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เหมาะสม สถานที่สำหรับการจัดกิจกรรมกลางแจ้งดีกว่าสถานที่ในร่ม³ ในการวิจัยท่านเองเดียวกันนี้ เฮิน (Hein) ได้ทำการสำรวจ

¹ Boyd S. Taylor, and Walter H. Worth, "Organization Plans for Teaching Physical Education in Elementary School," The Alberta Journal of Education Research, Vol. 10, No.2, 1964, p. 90.

² P.J. Silvester, "Attitude to Physical Education in the Elementary School," The Physical Educator, 61(July, 1961), pp. 32-36.

³ Leon Everret Griffin, "An Evaluation of Physical Education Program for Men in Selected Universities," Dissertation Abstracts International, 27 (March, 1966), pp. 3707-3708-A.

การจัดโปรแกรมพลานามัยในโรงเรียนมัธยมของรัฐฮาวาย โดยใช้แบบสอบถามกับผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง 65 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิการศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนไม่ดีเท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี¹

นอกจากนี้ เฮนสเลย์ รกฟ วิลลาร์ด (Hensley Ralph Willard) ทำการวิจัยในหัวข้อเรื่อง " การกำหนดโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา " ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ เพื่อพิจารณาถึงสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐ เทนเนสซี และเพื่อที่จะทราบถึงทัศนคติของผู้บริหาร และครูที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา กับผู้บริหารและครูที่มีความรู้ ความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ ผ่านผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 113 คน เกี่ยวกับค่านิยม การจัดและการดำเนินการบริหาร การจัดชั้นเรียนและโปรแกรมการสอน คณะครูผู้สอน อุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวก เทคนิคและวิธีการประเมินผลการเรียนการสอน พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของผู้บริหารที่มีความเข้าใจ และไม่เข้าใจโปรแกรมพลศึกษา และมีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของครูพลศึกษา กับครูประจำชั้นเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา²

¹ Wilma Speek Hein, "A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Programs in the Districts and Islands in the State of Hawaii," Dissertation Abstracts International, 33 (November, 1972), p. 2149-A.

² Ralph Willard Hensley, "An Assessment of Physical Education Programs in Selected Elementary Schools," Dissertation Abstracts International, 36 (August, 1975), p. 765-A.

และ ฮาร์มอน (Harmon) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการผลึกษาของเด็กชายใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รัฐเท็กซัส จำนวน 297 โรงเรียน
พบว่า โรงเรียนที่ไม่ได้กำหนดรายวิชาไว้ และโรงเรียนที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกทาง
ผลึกษาอย่างเพียงพอ จะมีประสิทธิภาพในการเรียนผลึกษา ดีกว่า ¹

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Charles Edwin Harmon, "An Appraisal of Boys Physical Education Program in Selected Northeast Texas High School, " Dissertation Abstracts International, 30 (December, 1967), p. 2359-A.